

det er derfor mit Haab, at det maa lykkes at gennemføre det, selv om jeg kunde ønske forskellige Ændringer deri.

Inden jeg slutter disse Bemærkninger, vil jeg gøre en Henstilling til den ærede Minister. Paa Finansloven for indeværende Aar findes der en Bevilling paa 2,000 Kr. til nogle Forsøg med en Slags Kunstgødning, der skulde kunne skade Oldenborrelarverne. Jeg gaar ud fra, at denne Kunstgødning ikke skader Planterne. At disse Forsøg ere gjorte, tvivler jeg selvfølgelig ikke om, og jeg vil nu gerne henstille til den ærede Minister, om han vilde finde Anledning til her at meddele Hovedresultaterne af disse Forsøg. Jeg erkender ganske vist, at dette Spørgsmaal ikke i og for sig vedrører dette Forslag, men det kan dog have sin Interesse at faa lidt at vide om, hvorledes disse Forsøg ere faldne ud.

J. Nielsen: Hvad den sidste ærede Taler sagde med Hensyn til Nyttens og Nødvendigheden af Indsamling af Oldenborrelarver, kan jeg fuldt ud slutte mig til, og jeg kan ligeledes slutte mig til, hvad han udtalte om, at det maa lægges i Sogneraadens Haand at bestemme, hvorvidt der skal foretages Indsamling eller ej. Jeg tror ligesom han, at de egentlig ere de eneste, som virkelig ere i Stand til at danne sig en velbegrunder Mening om, hvorvidt der er tilstækkelig Grund til at foretage en offentlig Indsamling eller ej. Jeg kan ikke forstaa, hvorledes en Amtmand kan sidde hjemme i sin Bolig og danne sig en begrundet Mening om, hvorvidt der er tilstrækkelig mange Oldenborrer til at foretage en saadan Indsamling, eller ej. For at danne sig en virkelig Mening om dette, maa man enten Aaret for have set, hvor megen Skade Oldenborrelarverne have gjort paa Kornmarkerne — for hvor de have gjort stor Skade der, kan man være nogenlunde sikker paa, at der ogsaa er tilstrækkelig Grund til at indsamle Oldenborrer — eller ogsaa maa man vente, indtil de begynde at flyve, og saa indsamle Erfaring. I sidste Tilfælde skulde Amtmanden altsaa rejse hele Amtet rundt i hver eneste Kommune for at se, om der var tilstrækkelig mange Oldenborrer til at foretage en Indsamling i denne Kommune. Jeg tror derfor, man ganske rolig kan overlade denne Afgørelse til Sogneraadene, i alt Fald har man da den Sikkerhed, at Sogneraadene ikke ere fredlyste for Kritik. Man kan være ganske tryk for, at de nok skulde blive kritiserede af Kommunens

Beboere, hvis de undlade at foretage en Indsamling, naar der er Grund til det. Men en Amtmand? Ja det er jo vor højeste Myndighed og Øvrighed ude paa Landet, og jeg kan slet ikke tænke mig, at nogen af Beboerne turde driste sig til blot at tænke paa at kritisere, hvad Amtmanden har gjort. Amtmændene ere jo baade inde i Romerretten og kunne hele den danske Jura udenad paa Fingrene akkurat lige saa godt, som almindelige Mennesker kunne deres Katekismus, og man har ude paa Landet en urokelig Tiltro til, at hvad Amtmanden gør, er rigtigt og godt gjort. Jeg tror ikke, han bliver udsat for stor Kritik. Jeg mener altsaa, at man godt kan overlade det til Sogneraadene. — Dernæst er der Bestemmelsen i § 4 om, at Amtsraadene skulde fastsætte Minimums- og Maksimumsgrænse for Betalingen. Det finder jeg nu i sin Orden, da Amtet ogsaa skal deltage i Betalingen. Derimod tror jeg, at hvor Betalingen ligger mellem disse to Ydergrænser, kunne det overlades til Sogneraadene, men det er ogsaa i øverste Instans overladt til Amtmanden. Han skal skønne over, om Betalingen er for lav i Forhold til Arbejdet ved Indsamlingen. Men med al Respekt for Amtmændenes juridiske Lærdom og Visdom, tror jeg, at Sogneraadene ere mere kompetente til at bedømme, om Betalingen staar i et rimeligt Forhold til Arbejdet. Ogsaa der er jeg temmelig sikker paa, at Sogneraadene vilde blive tilstrækkelig kritiserede, baade naar de sætte Betalingen for højt, og naar de sætte den for lavt, i første Tilfælde af dem, der skulde betale, i sidste Tilfælde af dem, der indsamle.

Saa er der i § 3 Tale om, at der skal antages Mænd til at tilintetgøre eller uskadeliggøre Oldenborrerne. Dette med Tilintetgørelse troer jeg, man uden Skade kunde stryge, for det er jo en videnskabelig Kendsgerning, at det er umuligt at tilintetgøre. Derimod kan man nok uskadeliggøre. Hvad jeg imidlertid savner her, er en Bestemmelse om Maaden, hvorpaa Dyrene skulde uskadeliggøres. Der er mange forskellige Maader at gøre dette paa, og de ere efter min Mening ikke alle sammen lige sikre. Jeg har set, at man har puttet Oldenborrerne i en gammel Cementtønde, slaet den til, naar den var fuld, ligesom en Smørfjerdning, og sat den ned paa Bunden af en Tørvegrav. Naar der saa var gaaet fjorten Dage eller tre Uger, tog man Tønden op igen og lagde Oldenborrerne i Dynger, og senere kørte